

ERIKOISTUVAN ELÄMÄÄ

Kollegiaalisuutta vuoristoradalla

Aloitin anestesialle erikoistumisen jossain määrin nurinkurisesti yliopistovaiheesta Kuopion yliopistollisessa sairaalassa keväällä 2022. Ensimmäiset kuukaudet menivät ihmettellessä ja työkavereihin tutustuesssa. Erikoistumisen alkua voisi kuvailla vuoristoradaksi: toisinaan oppimiskäyrä on huipussaan, kunnes on taas aika tulla kiihtyvällä vauhdilla takaisin maan tasolle. Omat haasteensa on tuonut yliopistosairaalaan aloitus. Vuosien aikana yliopistosairaaloissa on varmasti jossain määrin totuttu siihen, että yleensä erikoistuva lääkäri on ehtinyt tehdä runkokoulutuksen keskussairaalassa tai aluesairaalassa, eikä kaikkia asioita tarvitse opettaa uudelle erikoistuvalla nollatasolta. Toisaalta itse helposti vertaa omia taitojaan jo kokeneempiin erikoistuviin.

Ennen anestesialla aloitusta tein terveystieteiden palvelun pienessä maalaiskunnassa. Terveystieteiden jakso oli opettavainen, mutta isoimpina ongelmina koin yksinäisen työn ja kollegoiden vähyyden. Kaipasin koulutuksellisia aamumeeingejä, senioritukea ja ajatustenvaihtoa ruokatauoilla. KYSissä odotinkin uuden alan lisäksi erityisesti säännöllistä koulutautumista ja mahdollisuutta kuulua osaavaan työyhteisöön.

Vuosi sitten huhtikuussa Kuopiossa aloittaessani koin, että minut otettiin ennakkolottomasti osaksi työporukkaa jo ensimmäisinä perehdytyspäivinä, kun minua ja muita aloit-

taneita erikoistuvia kierrätettiin tapaamassa kollegoita ja tutustumassa työtiloihin. Näinä ensimmäisinä kuukausina anestesialla olen saanut senioritukea erikoislääkäreiltä, neuvoja ja vinkkejä muilta erikoistuvilta sekä ammattitaitoista koulutusta. Aamuisin moikataan hisseillä omille työpisteille siirtyessä ja iltapäivisin kotiinkin lähtiessä vaihdetaan kuulumisia matkalla pukuhuoneille. Erikoistuvien kesken olemme silloin tällöin järjestäneet erikoistuvien iltoja ja vuodenvaihteessa vietimme valmistuneiden erikoislääkäreiden juhlaa työporukan kesken. Vuoristoradan vauhdikkaimmissa kurveissa olen aina saanut apua, ja monia asioita olen saanut

hoitaa itsenäisemmin taitojen karttuessa. Osaamistani on seurattu ja heikkouksiani on kehitetty yksilöllisellä opetuksella ja työsuunnittelulla. Monet kollegat ovat myös inspiroineet omalla ammattitaidollaan ja erikoisosaamisellaan. Minusta tämä on kollegiaalisuutta parhaimmillaan!

Erikoistuminen on vielä alussa ja opittavaa riittää. Vuoristoradan huiput ja laskut toivottavasti tasoittuvat matkan aikana taitojen karttuessa. Erikoistumisen loppuvaihe tuntuu vielä tässä vaiheessa kaukaiselta ajatukselta. Joka tapauksessa, kun tuo aika joskus koittaa, tavoitteenani on tietysti olla ammattitaitoinen anestesiolääkäri, mutta lisäksi toivoisin joskus voivani jakaa eteenpäin sitä oppia ja kollegiaalisuutta, mitä itse olen jo erikoistumisen alkuvaiheessa saanut. ■

**Vuoristoradan
vauhdikkaimmissa
kurveissa olen aina
saanut apua.**